

سیر تاریخی شکل‌گیری طرح چهارفصل در قالی ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۳/۲۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۴/۲۵

کد مقاله: ۵۱۰۶۸

عبدالله میرزایی^{۱*}، شادی زرنقی^۲

چکیده

قالی ایران بخش مهمی از اصالت و هویت خود را مدیون طرح و نقش خویش است. طرح‌ها و نقوش قالی ایران در بستر زمان و متناسب با فرهنگ جوامع تولیدکننده ابداع و برای نسل‌های بعدی به یادگار مانده‌اند. طرح قالی چهارفصل یکی از طرح‌های اصیل قالی ایران است که در دوره قاجار به جامعه قالی ایران و جهان معروف شد. مساله اصلی پژوهش حاضر فقدان منابع مكتوب در مورد پیشینه طرح چهارفصل است. از این رو هدف از پژوهش مطالعه سیر تاریخی و پیوندهای فرهنگی طرح چهارفصل در قالی ایران است. مطالعات نشان داد طرح چهارفصل در دوره قاجار و توسط میرمصور تبریزی و مبتنی بر اصالت‌های هنر و فرهنگ ایران ابداع شد. پیوندهای نزدیک طرح چهارفصل با طرح‌های باگی، ریشه این طرح را به بستر فرهنگی پیش از اسلام می‌رساند. پژوهش با استفاده از منابع کتابخانه‌ای و میدانی و به روش کیفی و به صورت توصیفی تحلیلی به انجام رسیده است.

واژگان کلیدی: میرمصور تبریزی، قالی چهارفصل، قالی باگی.

۱- استادیار دانشگاه هنر اسلامی تبریز. (نویسنده مسئول) A.mirzaei@tabriziau.ac.ir

۲- کارشناسی ارشد طراحی فرش، دانشگاه هنر اسلامی تبریز.

۱- مقدمه

تنوع طرح و نقش مناسب با فرهنگ، جغرافیا و باورهای مذهبی مناطق تولید قالی از شاخه‌های اصلی در مولفه‌های بصری قالی‌های ایران به شمار می‌رود. در این بین طرح چهار فصل از جمله طرح‌های اصیل و همسو با مبانی فرهنگ و هنر ایرانی است که در چند قرن اخیر در زمینه قالی‌های ایران نقش بسته است. ساختار طراحی غالب در این طرح، تقسیم‌بندی متن قالی به چهار قسمت می‌باشد که هر کدام از این قسمت‌ها به واسطه نوع منظره و تصاویر به نمایش گذاشته شده و فضاسازی مرتبط با آن، فصلی از سال را نمایندگی می‌کنند. از این رو این نوع ساختار طراحی قالی‌های ایران به «چهار فصل» نام گذاری و معروف شده است با توجه به ساختار و سامان‌بندی خاص این طرح و نوع پردازش و ترکیب بندی نقش در این طرح، تولید فرش‌هایی با طرح چهار فصل به لحاظ کمی محدود بوده و در مقیاس تجاری تولید و عرضه شده است. همچنین جهت دارا بودن طرح چهار فصل عامل دیگری بر محدودیت تولید این قالی در مقیاس وسیع می‌باشد. از این رو مساله اصلی پژوهش حاضر محدود بودن تولید قالی با طرح چهار فصل و ناشناخته ماندن سیر تحول و تکامل این طرح اصیل ایرانی می‌باشد. هدف اصلی پژوهش نیز مطالعه سیر تحول و شکل گیری تاریخی طرح چهار فصل می‌باشد. لذا لازم است تا با بررسی‌های دقیق و انجام مطالعات منظم در جهت شناسایی و معرفی قالی‌های بافتی شده با طرح چهار فصل ایران و آشکارسازی پیوندهای فرهنگی و شیوه‌های ترکیب بندی نقش در ساختار این طرح اقدام شود. انجام موفق چنین کاری می‌تواند در مستند سازی اصول و مبنای این طرح موثر بوده و بر اصالت‌های ملی و منطقه‌ای این طرح تأکید داشته باشد. این پژوهش به لحاظ روش از نوع پژوهش‌های کیفی می‌باشد که به شیوه توصیفی تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه‌ای و یافته‌های میدانی به انجام رسیده است.

۲- پیشینه

همانطور که در مقدمه عنوان شد، محدودیت پژوهش در حوزه طرح چهار فصل مساله اصلی پژوهش حاضر به شمار می‌رود از این رو منابع پیشین که مشخصاً مطالعه بر روی طرح چهار فصل را هدف گذاری کرده باشند بسیار محدود است. با این حال برخی پژوهش‌های مرتبط در ادامه معرفی شده‌اند. امید بنام در سال ۱۳۸۹ در مقاله‌ای به نام قالی چهار فصل تبریز «چهارگاه اساطیری، چهار جشن باستانی» در مورد مفاهیم فرهنگی قالی‌های چهار فصل بحث کرده است. همچنین احمد داشگر (۱۳۷۶) در کتاب فرهنگ جامع فرش یادواره «دانشنامه ایران» اشاره کوتاهی به همراه عکس به فرش چهار فصل داشته است. سید رضا خشگنابی (۱۳۷۸) در کتاب «ادب و عرفان در قالی ایران» به تحلیل و بررسی یکی از قالی‌های نفیس از یک مجموعه خصوصی پرداخته است. وی قالی چهار فصل را جمله قالی‌های ارزشمندی دانسته است که از تلفیق چندین هنر به وجود آمده است. خشگنابی معتقد است متأسفانه این شاهکار نادر تا کنون در حد اعتبار خود مورد توجه قرار نگرفته و بعضی از جلوه‌های آن مکتوم و از بحث و گفتگو برکنار مانده است.

۳- قالی پازیریک

تصویر ۱- قالی پازیریک (ژوله، ۱۳۸۱: ۲۵)

این قالی از اولین نمونه‌های بافتی شده‌ای می‌باشد که توان به وضوح نقش انسان و حیوانات را در آن دید. اگرچه قالیچه‌های تصویری بر اساس اتفاقات دو سده اخیر رواج بیشتری داشته و بافتی می‌شود؛ اما می‌توان با بررسی اولین قالی‌های تصویری بافتی شده شناخت بهتری از رسوخ این قالی-ها به تاریخ و فرهنگ ایران را بدهد. قالی پازیریک (تصویر ۱) یکی از نمونه‌های باز حضور تصویر انسان بر روی قالی تا قبل از ظهور اسلام می‌باشد. بر این اساس می‌توانیم منشاً و مبدأ قالی‌های تصویری را در تاریخ هنر ایران به گذشته‌های دور نسبت بدهیم. در عین حال طرح قالی پازیریک نخستین نمونه از تقسیم‌بندی فضای متن به مربع‌ها یا باعچه‌های کوچکتر را در قالی ایران به نمایش می‌گذارد لذا نمونه اولیه طرح‌های باعی را نیز می‌توان به طرح قالی پازیریک نسبت داد.

۴- قالی بهارستان

پس از فرش پازیریک و تا قبل از اسلام مستنداتی مبتنی بر وجود قالیچه‌های دیده نشده است اما با توجه به اینکه در دوره‌ی ساسانی، تصویر انسان در هنرهای مختلف وجود داشته است و همچنین در برخی مطالعات به قالی‌هایی دست یافته‌اند، در دوره‌ی ساسانی در نقش برجسته طاق بستان نمونه‌ای از قالی‌های این دوره از گوشه زورق یکی از چنگ زنان گوشه‌قالی پیدا و از نقش آن آشکار است که در این قالی دو ردیف مروارید کار گذاشته بودند و در میان آن دو ردیف اشکال چهارضلعی بوده است و ریشه‌ی بلندی داشته که در سنگ‌تراشی پیاست معلوم می‌شود که مانند امروز قالی را گرددار می‌باشد (نفسی، ۱۳۸۴: ۲۳۳) از میان این قالی‌ها می‌توان به قالی بهارستان نیز اشاره کرد. در میان خزانی بی‌حد و حساب پادشاهی که اعراب مسلمانان پس از فتح مدائن به دست آورند، فرش نفسی به نام بهارستان موجود بود. این فرش را در اصل برای خسروانوشیروان بافتند و جانشینان او تا یزدگرد سوم آن را در موقع مخصوص استفاده می‌کردند. این فرش که با همه‌ی زیبایی منظره بهار را به تصویر می‌کشید. در بزم‌های زمستانه خسروپرویز مورداستفاده قرار می‌گرفت و بعد از جشن‌های پادشاهی را روی آن فرش برگزار می‌کردند. چرا که نقشه آن باعی را در فصل بهار نشان می‌داد. اعراب آن را به مناسبت اینکه بیشتر در فصل زمستان که به باغ و بیرون رفتن از شهر ممکن نبود استفاده می‌شد، بساط‌الشتا و خود ایرانیان بهار خسرو می‌نامیدند. (آبخیز، مهرابی، لعل شاطری، ۱۳۹۵: ۱۱)

۵- قالی‌های باغی

تصویر ۲- قالی چهارباغ، موزه ویکتوریا آلبرت لندن (رودن، ۱۳۷۵: ۳۷)

تصویر ۳- قالی مشاهیر، (ملوی، ۱۳۸۴: ۱۰۸)

پس از دوران فطرت طولانی مدت هزارساله در فقدان نمونه قالی‌های مستند تاریخی از عصر ساسانی تا صفوی، در دوره‌ی صفوی قالی‌هایی با به کارگیری ساختار باغ‌های ایرانی تولید شدند که با نام قالی‌های باغی در تاریخ قالی ایران شناخته می‌شوند. باغ ایرانی از تعدادی خطوط و محورهای اصلی تشکیل شده که باغ را به چهار بخش تقسیم می‌کنند. سپس هر بخش به فضاهای چهارگوش (باغچه) کوچک‌تری تقسیم می‌شود. آب راه‌های منشعب از حوض یا برکه مرکزی نیز ضمن تقسیم فضا به چهار قسمت اصلی، کانال‌های ابرسانی را به تمام فضاهای باغ هدایت می‌کرد. اصلی‌ترین بنای باغ (کوشک) در مکان تقاطع دو محور اصلی آب رسانی قرار می‌گیرد. این نقش را می‌توان بازیابی از اشتیاق و گرایش به گل، سبزه و گیاه در هوای گرم و خشک فلات ایران نیز تلقی کرد (حشمتی رضوی، ۱۳۸۰: ۵۳). قالی‌های باغی یا چهارباغی که بر اساس طرح باغ ایرانی بافتند بر اساس علاقه پادشاهان دوره‌ی صفویه به «چهار باغ» به چهار قسمت و گاهی به قطعات کوچک‌تر تقسیم می‌شدند. نقش استخرهای اصلی و عمارت کلاه فرنگی در فرش بافتند و انواع زیبایی از درختان و گل‌ها هم در آن به چشم می‌خورد و تصویر ماهی‌ها در کانال‌های آب و پرندگان در لابه‌لای شاخ و برگ درختان آن نمایان بود. (شاهچراغی، ۱۳۸۹: ۱۸). (تصویر ۲). اصول و طرح تقسیم بندی این قالی‌ها تشابهات نزدیکی با قالی چهارفصل را دارد.

۶- قالی‌های تصویری دوره قاجار

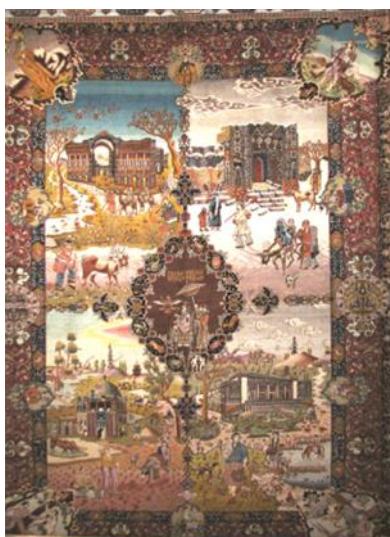
با توجه به اینکه طرح هر یک از فضاهای اصلی در قالی‌های چهارفصل متناسب با هر یک از فصول سال تصویرسازی شده است، لذا ارتباط نزدیکی میان این طرح‌ها و ظهور تصویر در قالی‌های ایران در شکل مدرن و جدید خود وجود دارد. این شیوه طرح پردازی در قالی ایران از دوره قاجار آغاز گردید. رواج قالی‌های تصویری در ایران به دو سده اخیر مربوط است، ریشه‌های آن به دوره‌ی صفوی یعنی زمانی که فرش‌هایی با طرح شکارگاه فراوان شده بود امتداد می‌یابد. با وجود این قالی‌های تصویری در شکل واقع گرایانه خود از دوره‌ی قاجار گسترش یافتند، زیرا در این دوره شرکت‌های خارجی بسیاری تأسیس گردید و بافتندگان ایرانی

براساس طرح و رنگ دلخواه آنها فرش هایی با نقش مایه های جدیدی از جمله قالی های تصویری تولید کردند. شاهان قاجار از تصویرسازی برای ثبت حاکمیت و گسترش قدرت در طول زمان خویش استفاده می کردند. علاوه بر تصویر پادشاهان، بازنمایی صحنه هایی از مکان های تاریخی و باستانی ایران نیز در این قالی ها مشاهده می شود. براین اساس تعدادی قالی های شهری باف با محوریت موضوع پادشاهان بوده است که به عنوان پیشکش، تولید و هدیه داده می شده است. این قالی ها همانند هر اثری در هر دوره تاریخی، بازتاب شرایط اجتماعی آن روزگار هستند. غالباً در این قالی ها، تصویر شاهان تاریخی و فصیه های اسطوره ای و روایات مذهبی جانشین فرش هایی با نقش های پیشین شکارگاه شده اند. تصویر پادشاهان بخش عمده این قالی ها را شامل می شد. (تصویر^۲).

۷- میرصور ارزنگی و ابداع طرح چهارفصل

تصویر ۴ - میرصور ارزنگی (URL:2)

تصویر ۵ - نمونه قالی چهارفصل (نگارندگان: موزه فرش تهران)

مطالعات نشان می دهد، نخستین طرح مصور شده قالی چهارفصل در شکل کنونی آن متعلق به استاد میرصور ارزنگی در تبریز است. میرصور ارزنگی نقاش و متولد سال ۱۲۶۱ هجری شمسی در تبریز است (تصویر^۳). میرصور پس از اتمام تحصیلات ابتدایی در تبریز قصد عزیمت به روسیه کرد و در آنجا از طبیعت تقلیس الهام گرفت و آثار بدیعی خلق نمود. در آکادمی مسکو به آموزش نقاشی پرداخت. سپس به پاریس و ایتالیا سفر نمود. با بازگشت به ایران در تهران هنرستانی تأسیس نمود و دوستی با کمال الملک را نصیب خویش کرد. سپس به تبریز بازگشت و در سال ۱۲۹۷ ش. اداره صنایع مستظرفه را تأسیس کرد.

میرصور در حوزه طراحی قالی هم دست به فعالیت و ابداعاتی زد. وی از اولین کسانی به شمار می آید که طراحی مدرن را برای نقشه قالی انجام داد وی از طراحان صاحب سبک تبریزی بود که غالب هنرمندان بر جسته تبریز؛ به نحوی تحت تاثیر سبک وی بوده اند. یکی از معروف ترین طرح های فرش تبریز با نام چهار فصل اثر این هنرمند می باشد. (صور اسرافیل، ۱۳۸۱، ۳۷۳). میرصور ضمن آوردن چهار اثر تاریخی مهم ایران در این اثر که چهار فصل این فرش را تشکیل داده است. نیز از افراد بزرگ همچون پیامبران و دانشمندان بزرگ ایران در قالب های زیبا در چهار گوش فرش که در واقع در حاشیه فرش قرار دارد استفاده کرده است و در ترجیح فرش هم تصویری از پادشاه هخامنشی قرار داد (تصویر^۴). به گفته آقای قره باغی که یکی از پیشکسوت های مشهور طراحی تبریز می باشند، طرح چهار فصل را میرصور به حد اعلا رساندند. ایشان نیز همانند نقاشان قدیمی و اصناف بازار تبریز، میرصور را هنرمندی متبحر در زمینه نقاشی می دانند. (صاحب، قره باغی، خداد، ۱۳۹۸).

قالی چهار فصل را می توان جزو کامل ترین قالی هایی دانست که در دوره قاجار به وجود آمده است. این قالی با طراحی کاملی از طبیعت و آثار باستانی، تصاویر شاهان و شاعران به وجود آمده است. همچنین از نظر تکنیک طراحی نیز نسبت به سایر قالی های قاجار با مهارت بیشتری طراحی شده است. ساختار طرح چهارفصل از دو قسمت حاشیه و متن تشکیل شده است. این ساختار طراحی یکی از کامل ترین نوع از قالی های تصویری دوره قاجار می باشد؛ اکثر تصاویری که در قالی های تصویری دوره قاجار استفاده می شد در این قالی ها نیز آورده شده است. از جمله تصاویر مشترک در این قالی ها (بناهای تاریخی، آثار باستانی، تصاویر پادشاهان، پیامبران و رهبران، مشاهیر، بناهای آرامگاه) می باشد. (تصویر^۵).

۸- نتیجه‌گیری

در سیر تحول و شکل گیری قالی‌های چهارفصل، قالی‌های باگی از لحاظ ساختاری بیشترین شباهت را به قالی‌های چهارفصل را دارد. این قالی‌ها با تقسیم فضا به چهار قسمت توسط جوی‌های آب و همچنین طراحی گل‌ها و گیاهان در هر طرف نمادی از باگ‌های ایرانی را دارند. همچنین در سیر تحول قالی‌های چهارفصل، تاثیر پذیری از قالی‌های تصویری دوره قاجار قبل مشاهده می‌باشد. این قالی‌ها در طی چندین سده با تاثیر پذیری از فرهنگ طراحی شده‌اند. ورود چاپ سنگی و عکاسی در دوره قاجار تاثیر عمیقی بر قالی بافی نهاد از جمله قالی بافی دوره قاجار، که به تدریج سلیقه‌ی هنری مردم به یک سلیقه‌ی تصویری تغییر کرده، و قالی‌های تصویری زیادی در این دوره طراحی و بافته شد. این قالی‌چه‌ها محملي بود برای بافت موضوعات مورد علاقه مردم، بیشترین مضامين مورد استفاده در این قالی‌چه‌ها، تصاویر کتب ادبیات کلاسیک همچون شاهنامه و خمسه‌ی نظامی می‌باشند. همچنین ورود عکاسی در این دوره تاثیرات به سزاگی در روند شکل گیری این قالی‌ها داشته است. مطالعات نشان داد در فضای ملتهب تجدیدخواهی اواخر عصر قاجار و مصادف با فعالیت‌های گستردۀ تولیدکنندگان داخلی و خارجی قالی در ایران و مهم ترین مرکز تولید قالی ایران یعنی شهر تبریز، میرمصور تبریزی با تکیه بر خلاقیت ذهنی و تکنیک‌های طراحی وقدرت تصویرسازی که از هنر نقاشی به عاریت گرفته بود توانست طرح چهارفصل را در امتداد طرح‌های گلستان، باگی، چهارباغ ابداع و به جامعه قالی معرفی نمود. وی با حفظ ساختار نمادین و فرهنگی چهاروجهی طرح باگی و گزینش عناصر تصویری مرتبط با فرهنگ طبقات پایین جامعه بویژه روستاییان و جایگزینی آنها با باگچه‌ها و کرت‌های طرح چهارباغ، توانست ضمن حفظ اصل‌های فرهنگی طرح‌های ایرانی، طرحی نو درآنداخته و مناسب با زمانه خویش طرح جدیدی نیز ابداع نماید.

پی‌نوشت:

این مقاله مستخرج از پایان نامه کارشناسی ارشد، شادی زرنقی با عنوان: «پژوهشی در فرم و محتوای قالی‌های چهارفصل ایران» به راهنمایی نویسنده اول و دکتر علی وندشواری در دانشگاه هنر اسلامی تبریز می‌باشد.

منابع

۱. آبخیز، ابوالفضل و مهرابی، طهمورث و لعل شاطری، مصطفی، (۱۳۹۵)، «سرنوشت فرش بهارستان بعد از نبرد قدسیه ۱۶ قمری»، تاریخ نامه خوارزمی، سال چهارم، زمستان ۱۳۹۵، صص ۵-۲۲.
۲. شاهچراغچی، آزاده، (۱۳۸۹)، «پارادایم‌های پرده‌سی» تهران: انتشارات جهاد دانشگاهی حشمتی رضوی، فضل...، (۱۳۸۰)، «تاریخ فرش ایران»، تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی بنام، امید، (۱۳۸۸)، «قالی چهارفصل تبریز»، ماه نامه قالی ایران، شماره های ۸۷ الی ۸۸ ژوله، تورج، (۱۳۸۱)، «پژوهشی در فرش ایران»، تهران: فرهنگسرای یساولی نفیسی، سعید، (۱۳۸۳)، «تاریخ اجتماعی و سیاسی ایران در دوره معاصر از آغاز سلطنت قاجاریه تا سرانجام فتحعلیشاه»، جلد اول و دوم، تهران: نشر اساطیر
۴. ملول، غلامعلی، (۱۳۸۴)، «بهارستان دریچه‌ای به قالی ایران»، تهران: زرین و سیمین
۵. صور اسرافیل، شیرین، (۱۳۸۱)، «طراحان بزرگ فرش ایران» تهران: پیکان

تصویر ۶- قالی چهارفصل، (نگارندگان: تبریز، مجموعه شخصی مجید حسین طلب)

۹. خشکنابی، سیدرضا، (۱۳۷۸)، «ادب و عرفان در قالی ایران»، تهران: سروش
۱۰. دانشگر، احمد، (۱۳۷۶)، «فرهنگ جامع فرش: یادواره»، تهران: یادواره اسدی
۱۱. رودن، گائز، (۱۳۷۵)، «قالی ایران: شاهکار هنر»، تهران: سازمان اتکار.